

VYHLÁSENIE PREDKLADATEĽA

Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony sa predkladá na rokovanie vlády Slovenskej republiky s rozporom s Ministerstvom financií Slovenskej republiky a Úradom na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky.

S Ministerstvom financií Slovenskej republiky pretrvávajú rozpor k nasledovnej pripomienke:

„Všeobecne

V doložke vybraných vplyvov je uvedené, že prijatie navrhovanej novely zákona bude mať negatívne, rozpočtovo zabezpečené vplyvy na rozpočet verejnej správy. V analýze vplyvov na rozpočet verejnej správy, na zamestnanosť vo verejnej správe a financovanie návrhu (ďalej len „analýza vplyvov“) sú kvantifikované súvisiace výdavky na rok 2022 v sume 610 tis. eur, na rok 2023 v sume 229 552 eur a na rok 2024 v sume 129 552 eur. Predpokladané sú kapitálové výdavky na úpravu ústredného portálu verejnej správy na strane jeho správcu, ktorým je NASES - príspevková organizácia Ministerstva investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo investícií“). Financovanie návrhu bude zabezpečené prostredníctvom štátneho rozpočtu z rozpočtovej kapitoly ministerstva investícií (z medzirezortného podprogramu 0EK13). V porovnaní s materiálom predloženým na predbežné pripomienkové konanie v októbri 2021 sú doplnené vplyvy za oblasť zamestnanosti - osobné výdavky na dvoch zamestnancov, a to od roku 2023 v sume 129 552 eur. Berieme na vedomie, že financovanie navrhovaných legislatívnych zmien je zabezpečené z kapitoly ministerstva investícií (medzirezortný podprogram 0EK13) a všetky výdavky vrátane osobných výdavkov uvedené v analýze vplyvov budú zabezpečené v rámci schválených limitov výdavkov kapitoly ministerstva investícií na príslušné rozpočtové roky. Za oblasť zamestnanosti sú uvedené v analýze vplyvov v tabuľke č. 1 vplyvy na počet zamestnancov – zvýšenie o dvoch zamestnancov od roku 2023 a v časti 2.2.1. Okruh 2: Návrhy zmien v oblasti autentifikácie (§ 22) predkladateľ uvádza, že ide o novú povinnosť, ktorej plnenie nie je možné pokryť súčasnými personálnymi kapacitami ministerstva investícií. V analýze vplyvov v časti 2.1.1. „Financovanie návrhu“, v časti 2.2.1. „Popis návrhu“ v okruhu 2 a zároveň v texte pod tabuľkou č. 5 žiadame jednoznačne uviesť, že dvaja zamestnanci, ktorých náplňou práce bude posudzovanie splnenia podmienok podľa § 22 navrhovaného zákona v oblasti autentifikácie, budú zabezpečení v rámci limitu počtu zamestnancov a osobných výdavkov kapitoly ministerstva investícií. Podľa údajov za rok 2021 upravený limit počtu zamestnancov aparátu ústredného orgánu ministerstva investícií bol 888 osôb, skutočný počet zamestnancov za rok 2021 bol 732,9 osôb, čo predstavuje neplnenie 17,5 % (155,1 osôb). Požadované miesta preto žiadame zabezpečiť z nenaplnených stavov a platy z rozpočtovaných mzdových výdavkov.“.

Stanovisko predkladateľa: Predmetnú pripomienku nie je možné zo strany MIRRI SR akceptovať, pretože navýšenie stavu o dvoch zamestnancov z oblasti bezpečnosti a štandardov ITVS na účely plnenia úloh zavádzaných návrhom v oblasti autentifikácie je bezpodmienečným predpokladom pre implementáciu týchto zmien. Cieľom návrhu je umožniť rozvoj a konkurenciu autentifikačných prostriedkov, ako aj umožniť používanie

moderných technologických riešení pre autentifikáciu pri prístupe k ústrednému portálu verejnej správy (ďalej len „ÚPVS“), resp. k špecializovanému portálu. Činnosti v rámci tejto povinnosti sú spojené najmä s vedením evidencie autentifikačných prostriedkov a žiadostí o zápis nových autentifikačných prostriedkov, posudzovanie splnenia podmienok ustanovených zákonom o e-Governmente pre zápis autentifikačných prostriedkov, zápis autentifikačných prostriedkov do metainformačného systému a ich zverejnenie na ÚPVS v súlade s § 22 ods. 1 zákona o e-Governmente. Ide o novú povinnosť a sadu činností, ktorých plnenie nie je možné pokryť súčasnými personálnymi kapacitami MIRRI SR. Zároveň uvádzame, že v rámci informatizácie predstavuje nenaplnenie stavu len približne 3,5 %.

S Úradom na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky pretrváva rozpor k nasledovnej pripomienke:

*„Čl. I, k bodu 37 a 38, k § 21 ods. 4 písm. b) alebo ods. 5
Navrhujeme aby ustanovenie bolo doplnené o požiadavky, ktoré sú kladené v čl. 6 ods. 3 nariadenia 2016/679 vo vzťahu k povinnosti správcu vstupovať do evidencií vedených v SR a to o kategóriu osobných údajov a dostupné zákony. Vo vzťahu k ods. 5 použitý demonštratívny odkaz na jeden zákon nepovažujeme za dostatočný. Navrhujeme v zákone taxatívne vymenovať informačné systémy verejnej správy a definovať na aké konkrétne účely môžu mať prístup a k akým osobným údajom. Odôvodnenie: V prípade, ak existuje právna úprava, ktorá upravuje akým spôsobom môže správca vykonávať spracúvanie osobných údajov pri autentifikačnej činnosti, je potrebné odkázať na ňu v poznámke pod čiarou alebo ju navrhujeme doplniť priamo do textu zákona. Pripomienka sa vzťahuje na oba body súčasne, nakoľko sa domnievame, že informačné systémy verejnej správy podľa ods. 5 by mali rovnaké ako sú uvedené v ods. 4 písm. b) – zákonom ustanovené evidencie vedené v Slovenskej republike.“*

Stanovisko predkladateľa: Ide o účinnú právnu úpravu a model overovania údajov sa upravuje len „formulačne“ vo väzbe na zmenu spôsobu evidencie autentifikačných prostriedkov. Ide teda o mechanizmus, ktorý funguje aj dnes a ktorý keď sa zavádzal nebol zo strany UOOÚ SR nijak spochybnený.

ÚOOÚ nebol, podľa MIRRI SR, schopný identifikovať žiaden predpis vyššej právnej sily, s ktorým by navrhovaná úprava bola v nesúlade.

Nesúlad s ústavou a rozhodnutie ústavného súdu PL. ÚS 25/2019, ktorým argumentoval UOOÚ SR na rozporových konaniach sa na situáciu podľa zákona o e-Governmente nedá aplikovať, keďže ide skutkovo aj právne o úplne odlišné prípady. Ak by sa ale aj použiť malo, vyplýva z neho, že požiadavka na ktorú vzniesol ÚOOÚ sa vyžaduje v prípade, ak majú byť získavané údaje do budúca dostupné širšie medzi ostatnými štátnymi orgánmi. V danom prípade však MIRRI SR získané údaje takýmto spôsobom neposkytuje.

Namietaný nesúlad s čl. 6 ods. 1 písm. c) a ods. 3 nariadenia GDPR. Čl. 6 ods. 1 písm. c) nariadenia GDPR ustanovuje podmienku nevyhnutnosti spracúvania údajov na splnenie zákonnej povinnosti prevádzkovateľa. Čl. 6 ods. 3 následne vyžaduje, aby na spracúvanie údajov existoval právny základ. V danom prípade osoba, ktorá sa rozhodne prístupit' k „štátnemu portálu“ sa sama rozhodne nielen k tomuto úkonu, ale aj k voľbe autentifikátora

a k poskytnutiu údajov o svojej identite. Na strane správcu portálu následne ide o overenie údajov, ktoré o sebe osoba poskytla. Ak je overenie úspešné, osobu „pustí“ na portál a sprístupní u aj všetky funkcie portálu, ktoré sú k jeho identite naviazané (napr. schránku právnickej osoby, ktorej je konateľom). Na tento účel sa správca portálu dopytuje orgánov, ktoré prevádzkujú relevantné evidencie, či (i) údaje, ktoré o sebe osobe predložila, tejto osobe patria a sú aj naviazané na autentifikátor, ktorý táto osoba použila a (ii) získava odpoveď „áno/nie“, na základe ktorej (iii) udelí/odmietne prístup k portálu a (iv) priradí osobe súvisiace oprávnenia. Ide o službu, ktorú je štát povinný občanovi poskytnúť, ak sa občan rozhodne ju využívať a bez prístupu k možnosti overenia identity sa služba poskytnúť nedá. Právny základ je v samotnom ustanovení, ktoré ÚOOÚ namieta.

Keďže neexistuje právny predpis vyššej právnej sily, ktorý by vyžadoval vykonať úpravu požadovanú ÚOOÚ, nie je žiaden relevantný právny dôvod, pre ktorý by bolo takúto právnu úpravu nevyhnutné vykonať. Rozsah možných systémov, ku ktorým by sa v procese mohlo pristupovať, MIRRI SR nevie z povahy veci taxatívne ustanoviť, ale len príkladmo uviesť s odkazom na poznámku pod čiarou, čo UOOU SR neakceptoval.